

draget en offentlig Vejmyndighed, tilkommer der naturligvis ikke Ejere eller Brugere af de tilstødende Grunde nogen Erstatning ved den paagældende Stis Overtagelse af anden offentlig Vejmyndighed.

Naar en Sti er blevet udlagt som Kirke- eller Skolesti i Medfør af den Lovgivning, der var gældende, før Loven af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed traadte i Kraft, jfr. herved Vejforordningen af 13. December 1793 § 18 og Anordningen om Skoler paa Landet af 29. Juli 1814 § 6, samt i Tilfælde af, at en Sti fra Alderstid upaataalt er blevet benyttet af alle og enhver, foreligger der allerede en Pligt for vedkommende Grundejer til at taale Stiens Tilstedeværelse og Benyttelse, og man har derfor ment, at der i saadanne Tilfælde ikke bør tilkomme de paagældende Grundejere nogen Erstatning for Afstaaelsen af de Arealer, over hvilke Stien gaar.

For saa vidt angaar Anlæg af en ny Sti eller Udvidelse af en bestaaende Sti, der er optaget i Vejregistret, følger det af Reglerne i § 39, at der kan finde Ekspropriation Sted til den paagældende Stis Anlæg eller Udvidelse.

Til § 41.

Bestemmelserne i denne Paragraf svarer i det væsentlige til Bestemmelserne i § 5 i Loven af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed.

Til § 42.

For saadanne private Veje, til hvis Afbenyttelse flere Grundejere ifølge Hævd eller anden særlig Adkomst er udelukkende berettigede, er der ved Lov af 14. April 1865 tilvejebragt en Ordning, hvorefter der er tillagt de kommunale Myndigheder Beføjelse til paa Begæring af en eller flere af de til Færdsel paa Vejen berettigede at træffe Bestemmelse med Hensyn til Vejens Istandsættelse og Vedligeholdelse. Lovreglerne herom hører naturligst hjemme i Vejloven, og da de i det væsentlige har virket paa tilfredsstillende Maade, har man bortset fra redaktionelle Rettelser kun foreslaaet saadanne Ændringer, som Erfaringerne har gjort ønskelige.

Overensstemmende med Principperne i denne Lov har man benævnt private Fællesveje i Byerne som private Fællesgader.

De i dette Kapitel indeholdte Bestemmelser kommer ifølge § 54 kun til Anvendelse i Købstæder, Frederiksberg og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse i det Omfang, der ikke indeholdes Regler herom i Gade- og Vejvedtægterne eller i de i Hen-

hold til § 75 i Byggeloven for København udfærdigede Vedtægter, ligesom Kapitlet ikke gælder for København.

Til § 43.

Denne Bestemmelse svarer i det hele til § 1 i Loven af 14. April 1865. Kommunalbestyrelserne har hverken Ret eller Pligt til af egen Drift at gribe ind i de her omhandlede Forhold, der er af privat Karakter, men da det som hidtil maa anses for rimeligt, at der med Hensyn til Istandsættelsen af en privat Fællesvej eller Fællesgade samt med Hensyn til disses fremtidige Vedligeholdelse skal kunne træffes en Afgørelse i saadanne Tilfælde, hvor der mellem de til Færdsel paa Vejen eller Gaden berettigede Grundejere ikke kan opnaas Enighed om Udførelsen af de paagældende Vejarbejder, hjemler § 43 overensstemmende med gældende Lov enhver af de færdselsberettigede Grundejere Ret til at stille Krav om, at vedkommende Kommunalbestyrelse skal træffe de i saa Henseende nødvendige Bestemmelser.

Til § 44.

Bestemmelsen svarer til § 2 i Loven af 1865, dog har man af praktiske Grunde foreslaaet optaget en Bestemmelse om, at Aastedsforretningen skal berammes af Kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden 4 Uger efter Klagens Modtagelse, ligesom man har forlænget det Varsel, hvormed alle vedkommende skal indkaldes, fra 2 til 8 Dage.

Til § 45.

Ved Aastedsforretningen skal der saa vidt muligt søges tilvejebragt Enighed mellem de færdselsberettigede Grundejere om de omtvistede Spørgsmaal, og saafremt der herom opnaas Forlig, foreligger der fyldestgørende Bestemmelser for de paagældende Forhold, og Kommunalbestyrelsens yderligere Medvirken i Sagen er derefter uforuden. I modsat Fald optages Sagen til Kendelse af Kommunalbestyrelsen.

Efter § 3 i Loven af 1865 paahviler det Klageren at drage Omsorg for Forkyndelsen af den Kendelse, Kommunalbestyrelsen afsiger til Afgørelse af Sagen. Af praktiske Grunde har man foreslaaet, at Kommunalbestyrelsen skal sende alle i Sagen interesserede en Udskrift af den paagældende Kendelse med Oplysning om, til hvem Sagen kan appelleres.

Reglerne om de Tilfælde, i hvilke en Kommunalbestyrelse eller dens Medlemmer er udelukket fra at deltage i en Sags Behandling og Paakendelse, er ændret noget